

WOŁACZ LICZBY POJEDYNCZEJ

Rodzaj		
MĘSKI żywotny	<i>nový, cizí</i>	przymiotniki
	<i>studente, muži</i>	rzeczowniki
ŽEŇSKI	<i>nová, cizí</i>	przymiotniki
	<i>ženo, Marie Dagmar</i>	rzeczowniki
NIJAKI	<i>nové, cizí</i>	przymiotniki
	<i>město, moře nádraží</i>	rzeczowniki

WOŁACZ LICZBY MNOGIEJ

Rodzaj		
MĘSKI żywotny	<i>noví, cizí</i>	przymiotniki
	<i>studenti, muži</i>	rzeczowniki
ŽEŇSKI	<i>nové, cizí</i>	przymiotniki
	<i>ženy, Marie</i>	rzeczowniki
NIJAKI	<i>nová, cizí</i>	przymiotniki
	<i>města, moře nádraží</i>	rzeczowniki

Wołacz (5. przypadek) jest używany do zwracania się do osób:

Adam > Adame!

Eva > Evo!

pan > pane!

paní > paní!

slečna > slečno!

W oficjalnych przemówieniach i korespondencji w wołaczu używa się też przymiotników

(mają taką samą formę jak w mianowniku): *Milý příteli! Drahá Julie! Vážený pane řediteli!*

Forma wołacza liczby mnogiej jest taka sama jak forma mianownika liczby mnogiej: *Dámy*

a pánové! Milí studenti! Vážení hosté!

Nazwiska w wołaczu

Nazwisk zwykle używamy w połączeniu z wyrażeniami *pan*, *paní* lub *slečna*.

pan Novák > pane Nováku!

paní Nováková > paní Nováková!

slečna Nováková > slečno Nováková!

Tytuły w wołaczu

Zwracając się do osób zgodnie z ich zawodem, zwykle używamy ich profesji lub tytułu, ze słowami *pan* lub *paní*. Na przykład:

pan doktor > *pane doktore!*

pan profesor > *pane profesore!*

pan inženýr > *pane inženýre!*

paní doktorka > *paní doktorko!*

paní profesorka > *paní profesorko!*

paní inženýrka > *paní inženýrko!*